

BAVARIAE DVCATVS.

etiam ac spatiuosos habet lacus, singulis singula sibi pisciū genera, & tanquā priuatas formas custodiētibus: cuiusmodi sunt Ammersee, Asee, Vvirmsee, Tegerusee, Schliersee, Stāblee, Chiemsee, Vveitsee, Rorsee, Dumbsee, Tahensee, Abtsee, Mattsee, Vvalersee, Maensee, Attersee, Abersee, Hintersee, & nōnulli alij lacus stagnaque. Mōtibus cūm hinc inde tumuletur, singulorum nomina hīc recensere vix datur. Præcipui tamen sunt qua in Meridiem vergit Pœnīnæ Alpes & Caruancas mons. Syluis penè infinitis ita spargitur, vt vna videri queat, vti reuera est. Hercyniē enim omnes hæ portiones sunt, ac totum propemodum eam olim hunc tractum contexisse vix dubium est: reīque fidem facit, vel illud ipsum, quod de Aichstadio fertur, excidisse nimirū eo loco nemius seu quercetum Diuum Bonifacium, ac monasterium eo loco condidisse Benedictinorum. Confluente autem vndique ad illud magna hominum, tum secularium, tum spiritualium frequentia, tanta sumpsissē incrementa, vt in urbem excreuerit, cui ex re nomen relictum sit Aichstadium. Aich enim germanis querum significat. Verum diuersa hæ eiusdem syluae portiones sortita sunt nomina, cuiusmodi sunt, Heinerlochiam, Schvvartzvaldt, Grienvvaldt, Zellervvaldt, Ebersperger vorst, Aufdem, Eselvvaldt, Vvelhardt, Hoenhardt syluae, Veilenvorst, Durapuech, VVrunsono sylua, Amhardt, Langvvaldt, Stanffervorst, Vveissenburgervvaldt, Hanemikamp, Keschinger vorst, &c. Minæris minimè caret hæc prouincia, cum Nariscorū ora ad Vilsum amné Norico, Gastyno, Bintsgouia, Rhetia, via ad Pren- tium amnem, & in Hercynia sylua, & ferrarias, & officinas faberrimis fabris instructas, & mille armorū genera toti Europæ præstent. Mons Silberberg inter Pierbachium & Regnesum fluuios, item Durnperg iuxta Saltzain flu. metallorum ditissimi sunt: in montanis iuxta Schvvatz oppidum inexhaustæ æris fodinæ sunt. Vitrearias etiam celeberrimas officinas in hac prouincia reperias, prope

Reichenbergum, Maisriet, Schonauv, ad Salgvafferum flu. Vitra omnis generis conficiuntur: nec proculinde specularias officinas, quibus specula quoq; vitrea fiunt, conspicere est. Nec thermis destituitur, iuxta Danubium vi- suntur Peisingenses, prope Abacum, Goeckingienses prope Neustadium, iuxta Loysam flu. Hæilprumienenses: In Vindelia non procul à Par flu. fluentis. Doetterie- tenses in hercynio saltu, Kreitenenses. Conterminos habent Bauari ad boream quidem Francos, ad Occasum Sueuos, ad Meridiem Alpes Italas, ad Ortū Austrios & Boëmos. Initium sumit ab Occidente sub gradibus longit. 31. & 36. minutis, qui est Meridianus Augustæ Vindelicorum secundum Philippum Appianum. Petrus Appianus eius pater cum reliquis faciunt 28. grad. & 31. minutarum lon- gitud. desunt in Oriente iuxta Saltzæ & Danubij con- fluentes, vbi est Patauim vrbs, cuius longit. Philippus Appianus facit grad. 34. & 13. minut. longit. eius pater & reliqui 31. & 33. minut. longitudinis. Latitudinis initium fa- cit prope Abudiacum, vulgo Fieſſy, eam Philip. Ap- pianus facit grad. 47. & 32. minut. cui astipulatur Leouiti- us. Reliqui faciunt 45. & 25. minut. latitudinē, definitq; in Septentrione iuxta Chamb oppidum, sub gradibus latitudinis 49. min. 10. secundum Appianum, cuius calcu- lo & obseruationibus recentioribus, credimus, eum etiam Leouitio approbante. Sita est ergo prouincia sub initio 8. climatis, quod dicitur per Borysthenis ostia, vsque ad medium eiusdem, qui est parallelus per Mœotim. Ita vt Australis eius parallelus sit 16. vbi dies prolixior horarū est 15. & $\frac{3}{4}$. Borealis autem 18. vbi dies nimirum prolixior horarum $16\frac{1}{4}$. Quam mensuram si ad milliaria refe- ras, reperias prouinciam longam esse milliaribus Germanicis quidem 25. Italicis verò 100.

latam autem Germanicis 24 $\frac{1}{2}$.

Italicis 98.

VVIR TEM BERGENSIS DVCATVS ET PALATINATVS SVPERIOR.

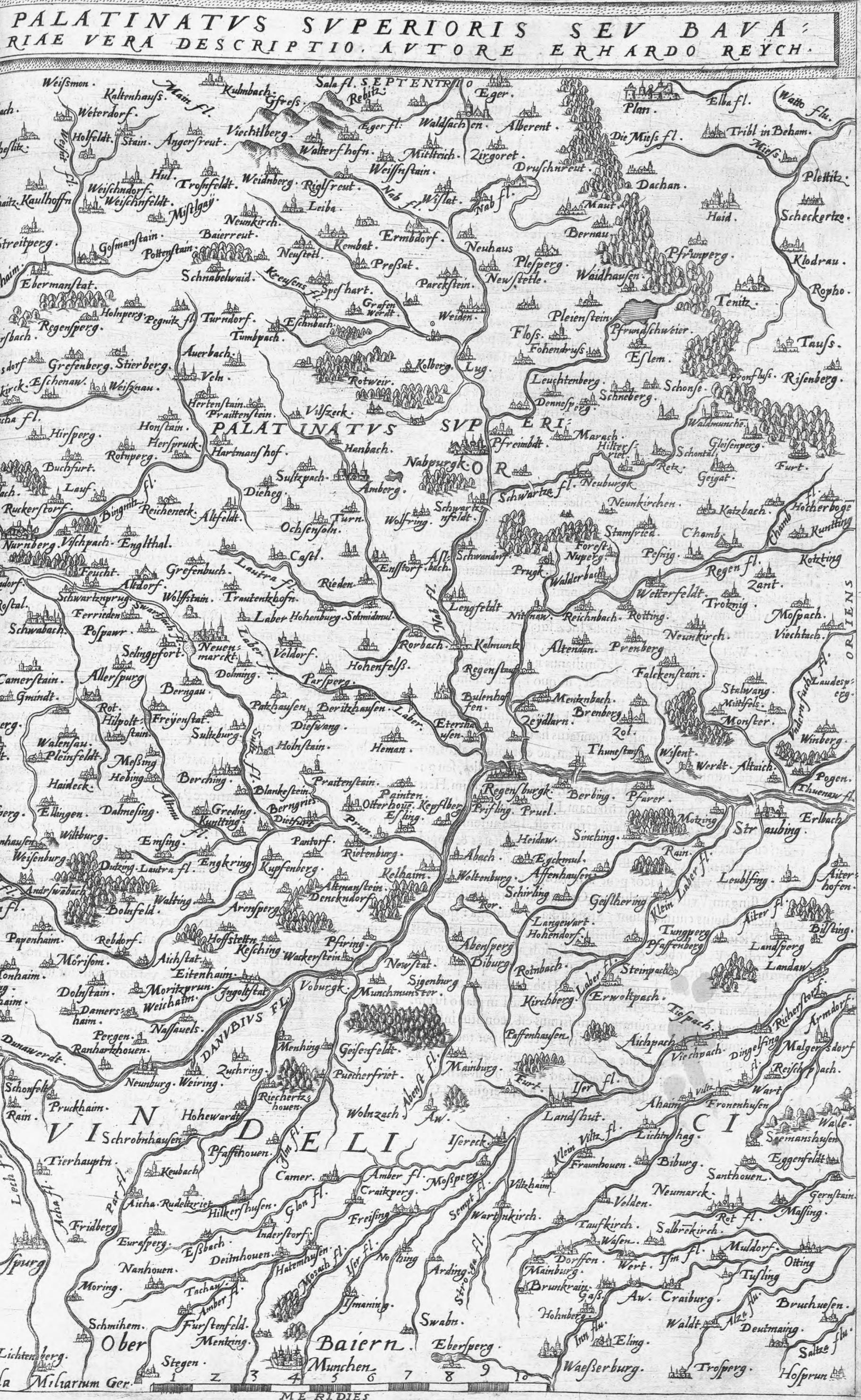
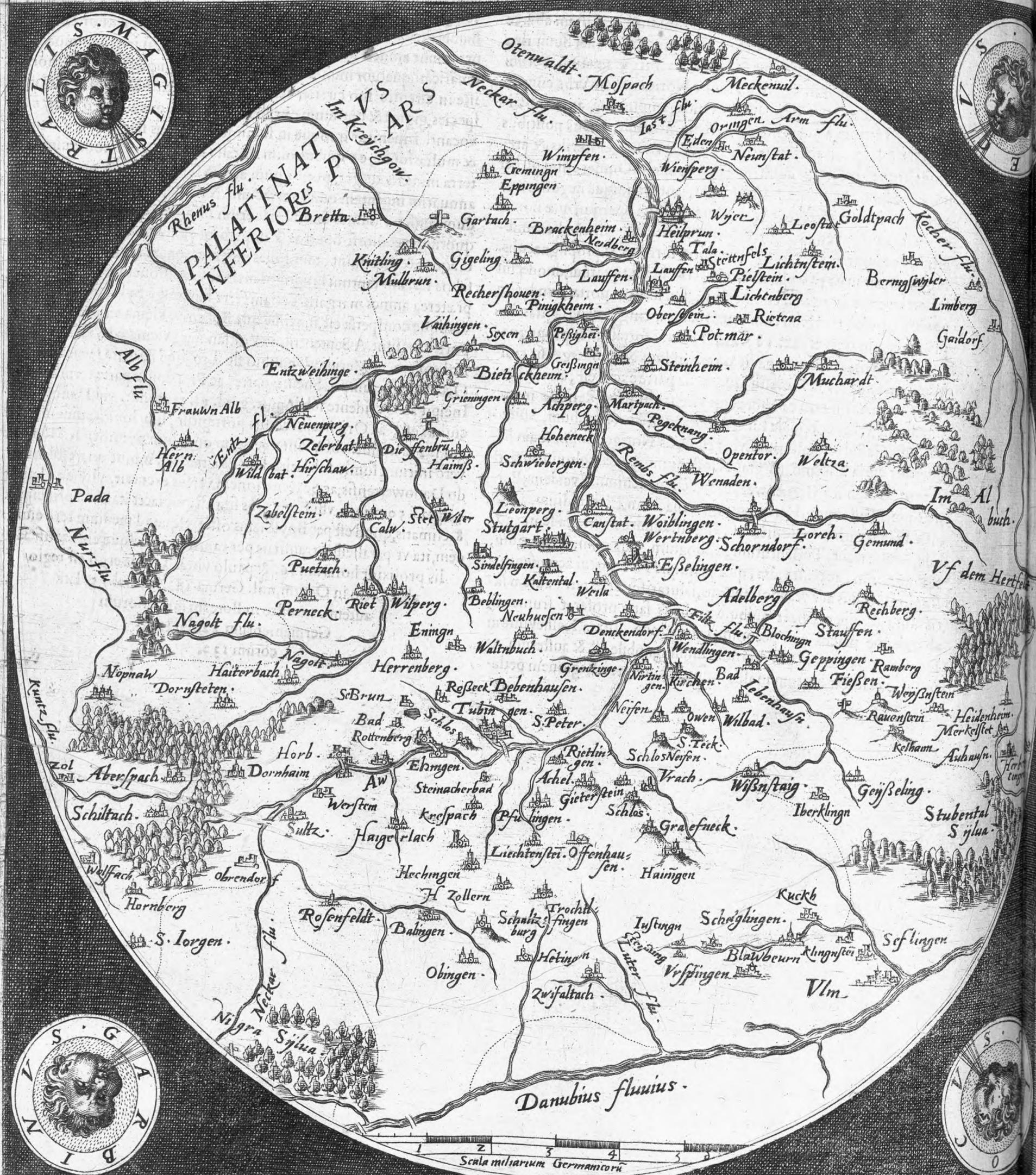
Nortgouia iuxta Germanicam Etymologiam significat Septentrionalem plagam, aut terram. Nordt enim Germanis Aquilonem, Geu terram & agrum significat. Sunt tamen qui Nordgauorum vocabulū malint à Nariscis deducere: nam tractum Nortgouiorum vltra Danubium, Boream versus, in Bohemicam, hoc est, Hercyniam syluam exur- rentem, in veteri Germania Narisci tenuerunt. Et quibusdam etiam placet, Narca pro Nordtgen scribere. Hæc regio hodie etiam Palatinatus superior (ad differentiam eius qui ad Rhenum est Palatinatus) appellatur. Est quoque Boioarię portio trans Danubianę, cuius princeps est e Boioariorum ducum familia, vulgo Pfaltzgrafinc, id est, palati Imperialis præfector dicitur. Includit quoque hæc regio Nordgauis vnum ex quatuor comitatibus prouincialibus, vulgo Landgrauionatum vocant, qui olim ab Imperatoribus fuerunt instituti, nempe Luchtenbergensem, accepitque denominationē istam ab arce Liechtenberg, cuius situm in hac tabula haud procul à Nabi fluuij ripa conspicere licet. Complectitur & Noricum Burggrauiatum. Verum hi ad Palatinatum non referendi sunt. Norica tamen vrbs cùm in hoc tractu, tum totius Germaniæ maxima, amplissima, ac nobilissima, ad Peginium amnem sita, qui vrbem interluit, multis pontibus lapideis, duas vrbis partes coniungentibus. Eius ager sterilis, & arenosus, atque ob eā rem industrio gaudet populo. Omnes enim plebei homines sunt, opifices ingeniosissimi, aut plerunque negotiatores prudentissimi, repertores & magistri subtilium operum, quæ hominibus non parum conducunt. Vrbs est munitissima, altis scilicet mœnibus, antemurali ingenti fossa, infinitis turribus & propugnaculis. Numerantur in ea, 528. plateæ & vici, 116. putei aquarum, duodecim fontes ex truncis aquam euomentes: sex magnæ portæ, vndecim pontes lapidei, tredecim communia balnea, cingiturque ciuitas dupli muro, in quibus sunt 183. turres, præter fortalitia & propugnacula. Hercynia sylua occupauit olim fundum Norimbergensis ciuitatis, sed temporum successu pro magna parte excisa est, circum vrtutis, sed tempore nullo non tempore eius virent reliquæ. Reliquæ in hoc tractu sitæ vrbes & oppida sunt, Ambergum, Anwerbachum, Sultzbachum, Castel monasterium, vbi principes Nortgoiæ olim suam habuerunt curiam, Kemnat, Egra, Neostadium, Ruumkolium, Beierrutum, Krusenum, Greuenwerdum, Eschenpachium, Vveidena, Perneauum, Pleistenium, Hersprugum, Rurbachum, Eichstadium, à succiso ibidem quereto sic dictum, Ingolstadium celebri academia noble, Neumarcht, Tursenrutum, Elbogium, Chamum, Napurgum, Kalmuntium, ac multa alia, quæ pleraque Palatinati accensentur. Regionis huius aër vtcunque gratus, salutarisque est: terra autem sati dura & aspera, licet quibusdam locis satis proferat frumenti, abundeque pascua pro pecorum saginatione. Iuxta Kelheygium Danubij ripa vitifera est. Verum vinum ignobile est & austерum, vt vulgo dici soleat, acetum in illis montibus crescere. Regionem perla-

bunt Aegra, Nabus, Vilsus, Regus, Peginitz, Schwartzach, Sultza, Altimulus, Laberus, Lautra fluuij: ac præter hos nonnulli alij riuuli. De Rediantia seu Regnitio regoue amne referunt historiæ commoranti Carolo Magno apud Rataponam persuasum fuisse, fore vt ex rheno in Danubiū nauigari posset, si intra Radiantiam & Altimulam fluuios fossa duceretur, quæ esset capax nauigiorum: quod horum fluuiorum, alter Danubio, alter rheno misceretur. Confestim rex ad locum opportunum accelerat, ac magna hominū multitidine congregata, totum Autumni tempus in hac consumpsit, ducta est itaque fossa inter prædictos fluuios, duū millium passuum longitudine, trecentorum pedum latitudine: sed res successu caruit, nam propter iuges pluuias, & terram naturā palustrem, opus stare non potuit: quantum enim interdiu egestum fuerat, tantum noctu humo relabente subsidebat. Apud Vveissenburgense oppidū extant etiamnum vestigia vani laboris. Huius oræ Nariscorum Pinifer mons est inter Bambergensem & Noricā vrbes, ad Ortū situs: ex eo quatuor insignes profluunt amnes. Menus, Nabus, Sala, & Egra, iij in crucis modum diuaricati, quatuor mundi cardines petunt. Complectitur autē mons iste in circuitu suo circiter sex milliaria, & extrudit varias metalli species, gignit & optimum cœruleum colorem, quem vulgo Lazurum vocant. Inuenitur quoque in summitate montis stagnum seu lacus, & multæ fouæ, ex quibus olim metalla fuerunt eruta: tota enim illa terra minæris turget, potissimum autem ferro. Vnde Nortgoiensis annuatim ingentem questum faciunt. Nec illud hoc loco prætereundum censeo, omnes ferè Nariscorum fluuios fabricis ferri & reliquorum metallorū onustos & impeditos esse: vt pote quorum fluuenta agunt & impellunt, tam folles ingentes, quam immensos in alleos fabris ferrum tantum suppositis incudibus admoveantibus. Nariscoru præterea amnes margaritas etiam ferre fama est. Sylvis etiā hæc ora vndique conspersa est, maximè qua Bohemiæ vicina est, eæ Hercyniæ portiones sunt. A Septentrione Voilandiam vicinam habet, ab Ortū Bohemiam, à Meridie Danubio flu. à reliqua Bauaria separatur, ab Occasu Hanecampo, Sueviæ parte, ac Franconiæ parte terminatur. Incipit ab Occidente sub longit. grad. 31. 31. minut. vbi Danowerta ciuitas est, ac Orientem versus porrigitur, sub longitudinem 33. grad. 25. minut. vbi Vwinterbergum oppidum ponitur. A Meridie verò initium sumit sub latitudine 48. grad. 39. minut. quæ est latitudo Danowertensis, ac Septentrionem versus excurrit, vsque ad latit. 49. grad. 50. minut. vbi Egra vrbis sita est. Subiacet itaque à principio 8. climatis, quod est per Boysthenis ostia, vsque ad medium ferè eiusdem, ita vt parallelus transiens per eam sit 17. diesque eius artificiis prolixior horarum 16. & paulò vltra. Longa ergo est regio ab Occasu in Ortum, mil. Germa. 18³₄. seu Ital. 75. lata autem ex Austro in Boream milliariorum Germanicorum 22. seu Itali- corum 132.

V

VVIR-

**WIR TEN BERGE
NSIS DVCATVS ELEGANS DE
LINEATIO. AVTORE GEORGIO GARNER.**

VIRTEMBERGENSIS DVC.

Virtembergensis ducatus nomine sibi vendicat à cognomini arce, in eius ferè meditullio sita, in edito colle, haud ita procul ab Eslingensi vrbe Imperiali. Verum Aegidius Tschudus ab Intuergis populis, quos hīc aliquando habitasse refert, verisimili coniectura nomen hoc deducit. Beatus Rhenanus Vithungos ait hīc olim loca tenuisse lib. i. rerum Germanicarū. Nam (inquit) Vithungi Alemannorū pars, quos possibile est Wirtembergensi ditioni nomen dedisse, ab illis profectos, qui Trebellio Polioni Virtingi dicuntur, Italī minantes miserè rhetias deuastabant. Et mox addit. Sub Valentino tertio Vithungos rursum in rhetiam secundam, quā Vendelica prius dicta fuit, & in Noricum incurvasse constat. Quod conjectura huic fidem fecit, fuisse eos populos Wirtembergenses est id, quod rhetios ad Meridiem, Noricos autem ad Ortum ferè vicinos ipsi habeāt. Verum fieri potuit, quod omnes hi eadem loca tenuerint. Intuergi enim vox Wirtembergo haud dissimilis est, ac possibile est Vithungos Nirtingensis oppidi incolas fuisse. Vithungos autem Wendigeses fuisse eadem nominis allusio testari potest. Tecto-sages quoque huius regionis partem olim tenuisse aiunt. Eam gentem arbitratur Rhenanus Nicri ripam accoluisse, quo loco vetusta adhuc arx visitur, quā Deccensibus postea ducibus nomen dedit. Ea Teck appellatur vulgō, quā prima Tectosagum est syllaba. Hīc autē regio, cūm olim multas priuatas ditiones & comitatus haberet: vt pote comitatus Calwensem, Thubingensem, Vracensem, Zabergensem, Kriechgoensem, Helfensteinensem, Zollerensem, Achellensem, Nifensem, Herrenbergensem, Gruningensem, Veringensem, Asperensem, quorum ferè omnium successio per mortem delata est, quādam venditæ, aut belli iure aliò translatæ, tandem eò ventum est, vt tot dominia in unum comitatum Wirtembergensem confluxerint, cum quibusdam ciuitatis, quas post abdictionem Sueuici ducatus, comites sibi usurparunt. Fuere in hac etiam regione, Ducatus Teckensis, Urselingensis & Schiltachensis, quibus locis sui peculiares principes præfuerere. Wirtembergensis autem comitatus, in ducatus fastigium euectus est. Cū anno 1495. Maximilianus Rex conuentum Germaniæ in Wormatiensi vrbe celebraret, in quo Eberhardum comitem Wirtembergensem solenni pompa Duce creauit, tituloque Ducali, auctis armis in Wirtemberg & Teck propria manu insigniuit. Complectitur etiamnum multis comitatus hīc regio, Vvisensteigensem, Helfensteinensem, Boltringensem, ac complures alios, nobilium penè infinitas sedes. Diuiditur autem in pagos, valles, seu gomas. vt pote Zabergouiam, Creychgomiam, Albam, Albuchum, Hertfeldum, vallem Kockeranam, Brentianam, Filtzianam, Nagoltanam, Rembsianam, &c. Regionis aer saluberrimus est. Ipse autem ducatus veluti circularem habet situm, complectiturque ciuitates & oppida plurima: multa munitissima castra, in editioribus collibus ac montibus sita, monasteria, villas, & vicos penè infinitos, præter ciuitates Imperiales, Eslingam, Vvilam, Reutlingam, Giengenam. Præstantiores autem ducatus huius ciuitates sunt, Stutgardia & Tubinga: quarum hīc ad Nicium sita, vbi anno Christi 1477. ad instantiam comitis Eberardi de Virtemberg & Montis Beligardi, auctoritate Romani Pontificis, vniuersitas studij generalis est erecta. Illa quoque haud procul à Neccaro posita ducum sedes est. Habent enim intra huius oppidi mœnia elegans ac regium planè castrum, sed in plano situm. Ager vero per circuitum ciuitatis fertilissimus est, confitus infinitis vineis, & vinum illius loci satis generosum ac celebre per totam Sueuiam. Reliqua oppida quoque amœna satis, ac pleraque arcibus ac castris munitissimis ornata sunt. Vracum ad Amerum flu. Nirtingū, Kirchena, Heilpruna, Lauffena, Pinigkheim, Aschpergus arx, Grie-

ninga, Martpachum, Canstadium, Vvaiblinga, Schorndorfum, Geppingum, Fießen, Abudiacum olim, Heidenheimum, Vviltpergum, mihi natale solum, ad Nagoltam flu. Herrenbergum, Rotenburgum, Hechingum Iudæorum asylum. Balingum ac complura alia, quorum nomina ac situm tabula hīc insipienti suppeditabit. Ora hīc fertillissima, ita vt cum optimis Germaniæ parte certare queat, ac primas etiam obtainere: frumenti, leguminum, fructuum, nusquam vberior messis, vini ingens vindemia. Nicer enim flu. vbique vitifer est, vnde vinum accolæ Niceranum vocant. Pisculenti fluuij sunt, inter quos facilè primas tenet Prentius amnis, qui nunquam, etiam gelidissima hyeme congelatur. Ferinarum vberima venatio, qua tamen vulgō interdictum est, principibus ac nobilibus id iuris sibi vindicantibus. Sunt tamen loca quādam paulo rigidiora ac asperiora, vt pote quā à gleba duritia Hertfeldia dicitur, vbi aquæ quoque penuria laboratur. Alba ob agros saxis ac lapidibus cōsitos, nimium aspera est. Martiani etiam nemoris pars, sementē non nisi exusta prius gleba fouet. Nicer amnis medium oram percurrit, & multis fluminibus acceptis, quorum præcipua sunt Nagolta, Entius, Remisus, Cocherus, Iagusta, Filtzius, in rhenum properat. Brentius vèrò Danubio miscetur. Huius ducatus montes sunt Alpes, qui ab albedine sic dicti creduntur, albis enim silicibus ac lapillis longè perspiciuntur, ac sāpius noua sibi vocabula inueniunt: vt pote Schera, Albuchus, Hanencāpus, Hertfeldius, Hercynia, ac Martiana sylua regionem pluribus locis, interrumpunt, ac suis nominibus discernuntur, vt Albuchius lucus, Stubental sylua, Nigra sylua, vulgō der Schwartzwaldt, Otenwaldt sylua, &c. Mineras quoque argenti hic ducatus habet, haud procul à Vviltpergo, ac dicitur Puelachium oppidum totum ferè æ rifodinis superstructum. Ferri in Prentiana valle diuites minæræ, vbi etiam officinæ ferrariae. Prentio amni vicinæ sunt, in Merckelstetten, quo loco ferrei fornaces conficiuntur, ac inde in multas distractauntur regiones. Cupri etiam rubei iuxta Dornheimum minæræ sunt. Verum illud quoque memoratu dignum arbitratus sum, colligi iuxta Puelachiensem argentifodinam lapillos quosdā elegantibus, ac varijs coloribus, vt plurimum tamen blauio distinctos. Vt videatur etiam natura molita esse eodem loco gemmas producere. Vitreariae etiam officinæ sunt, non procul à Murrhartensi cœnobio remotæ. Thermarum præterea in hoc tracū satis magnus numerus. Ferinæ Thermæ, vulgō VViltbadt, eas venator aprum persequens reperiisse fertur. Cellenses, ac fontium acidorum in Geppingen, prope Buelachiam, vulgō Thonawerbad, prope Tübingam, vulgō Steinacherbad, iuxta Villingam, ac alijs pluribus locis. Terminatur autem à Septentrione Palatinatu inferiore, ab Ortu Norico & Vindelitia, à Meridie Rhetia, ab Occasu Badensi prouincia. Ab Occidente initium sumit sub longitudine grad. 30. minut. 10. vbi Hornperg oppidum. Extenditur in Orientem usque ad grad. longit. 32. vbi Gengana imperialis vrbs. A Meridie sumit initium sub latitud. 48. grad. vbi Blauburnum oppidum, ac in Septentrionem porrigitur ad latitud. grad. 49. minut. 30. vbi Meckarul oppidum est. Subiacet itaque à fine 7. Climatis, quod est per fontes Istri, usque ad medium ferè octau, quod est, per medium Mœotim, vnde Parallillus eius Australis est 15. vbi dies artificialis prolixior horarum 15³. Borealis autem 18. vbi dies prolixior horarum est 16¹. Longa est itaque milliaribus Germanicis 22¹. seu Italicis 90. latitudo autem longitudini ferè par est.

TRACTVS DANVBII.

TABVLA I.

DAnubij tractum descripturi, censuimus optimè nos facturos si Andrea Althameri eiusdē fluuij enarrationē verissimā, doctam succinctamque, ita tamen ut nihil ferescit dignum pretereatur ad verbum huc insereremus, quod ea nostro instituto maximè accommoda, magis dilucidē ac appositē haudquaquam tradi posset. De eo itaque hæc sunt eius verba. Danubius qui & Ister Stephano de urbibus Matoas, maximus Europæ flu. Græcis & Latinis celebratus, in ipsa oritur Germania, ad Hercyniam syluam, qua parte pridem fuit Germania Rhetiæque confinium ac limes, de cuius origine varij varia at fabulosa prodiderunt. Aristoteles lib. 2. Meteor. cap. 5. Ex Pyreneo monte effluere Istrum prodidit: quem secutus Herodotus lib. 2. qui Euterpe è Pyrene ciuitate labi memorat. Plinius Hist. mundi cap. 12. lib. 4. 2. è Germania iugis, montis Arnobæ castigatora exemplaria. Abnobæ habent, ex aduerso Teurici seu Raurici Galliæ oppidi profluere Danubium narrat. Cui Ammianus Marcellinus lib. 22. subscribit, & Solinus Polyhistor. cap. 23. Ister Germanicus iugis oritur, effusus monte qui Teuricos seu Rauricos Galliæ spectat. Cornelius Tacitus eum locum Arbonam, seu ut quædam habent exemplaria, Abnouam vocat. Similiter Martianus Capella. Strabo sub finem Libri 4. iuxta Sueos & syluam Hercyniam, quem imitatus Aufonius poëta inquit.

Quæ gelidum fontem medijs effundo Sueis.

Idem Strabo lib. 7. ab extremis Germania partibus, ab occasu oriri refert, Claudianus Rhetiæ, Raymundus Martianus Iraneum montem, Beatus Rhenanus Porfessum vocat tractū. Nagna fuit diueritas priscorū authorū, in tradendo Danubij fonte. Ego itaque certissima tradam, quæ me ad illius fontem natus D. Mathæus Neferius I. V. doctor, humanarum literarum eruditissimus, omnisque humanitatis specimen, per literas de Istri origine docuit, que partim ipse vidi, & qua diligenter authorum lectione obseruauit. Tractus in quo caput tollit Danubius, accolis Sueis, Alemannis Baronatus, in der Bar, appellatur hodie, sub dinastia generorum comitum à Furstenbergo, Martiani nemoris accolarum, quod Hercynij saltus caput, nigrum syluam vulgus vocat. Ptolomeus lib. 2. cap. 11. Eremum Heluetiorum, fons eius modicus est in vico Eschingen, Danubij Aeschingiacum Latina forma dicere potes, ita vicinus Rheni ripa ut vix duorum milliarium latitudo interfit: terra ipsa unde manat plana est, non montosa, velut multi eius loci oræ ignari prodiderunt: nisi quod ipsum cemiterium, sub quo est scaturigo, paulo est eleuatus. Egressus vicum patrum mox riuum se maiorem Brygen Alemannis dictum, excipit, deinde alterum eiusdem cum priore magnitudinis, die Pregen. Virosque à Martiana sylua labentes, à quibus forsitan nomen est regiula, quæ Græci Pyreneū & Pyrenem dixeré, recentiores, Pericensem. Vocabulū enim Bar non ablutit alabentibus subinde riuis, in iusta magnitudinis amnum ex crescere. Ab Fauonio, hoc est occidente Eurū id est orientē versus primū lentus fluit. Germaniā veterem dirimit à Rhetiæ superioris parte versus meridem à Rhetia prima & à secunda Vindelicia, Norico ripensi, tū ab utraque Pannonia, Mæsia prima & secunda, quæ omnes ad dexteram ripam adiacent. Parua ac ignobilia initio alluit oppida Gysingen, Meringen comitum à Furstenbergo. Tutlingen ducatus VVirtenbergensis, Simeringen comitum à VVerdenbergo, Scheram Buronum & dominorum à VValpurg, Sacri Romani Imperij dapiferorum, Riedlingen, Ptolomeus lib. 2. cap. 12. Taxagetium in hoc tractu statuit, docti Rotwilem interpretantur. Rhetiæ vrbs est, Heluetijs confederatis socia, & paululum ab Danubio disita: ad amoenissimum amnum Nicrum, quem Neckarum vulgo appellamus, Albacus amnis Ostro comitatus in hac ora Danubium ingreditur. Inde ad sinistram ripam est Ebingum, mox Ulma potens imperij ciuitas, quam à Ptolomeo lib. 2. cap. 11. putant Alrimænum nuncupatum: ali quæam, Ilerus ac Plauus in Danubium excurrunt, nauigabilemque efficiunt. Tradunt authores Danubium sexaginta recipere amnes, & medio fermè numero iorum nauigabili. Horum primum puto Ilerum rapidum amnum è Rhetia prima, cuius hæc portio Algovia dicitur, currentem. Inde alluit Leypheynum, ubi Naham & Rotam sorbet, & unz-burgum, urbem, quæ à fluuiio qui illic in Danubium exit, inuenit nomen, à quo etiam Vallis Guntiana quæ elabitur, sunsi appellatio. Hæc vrbe Antonius Imperator in suo itinerario Guntiā videtur dicere, ad quæ erat transitus Guntiensis, ubi nūc pōs est. Infra hæc sita est in Rhetia prima vetus arx, cū oppido Burge, quæ Marchia & præfectura Burgouensi aliquando genuit Marchionem, quibus absq; bæredibus extinctis, ipsa ditio ad principes Austriae peruenit. In hac regione etiam Mindula & Camilacus mediterraneæ Rhetiæ amnes, uno alueo iuxta vicum Olphingen, Danubium augent. Paulò inferius accedit Brentius amnis, hic est lymphidissimus ac pisculentus, in cuius ripa ad decem millia passuum ab

Danubij flumine & Brentij ostro cognominis vicus adiacet, in cuius editiore parte arbitror fuisse aliquando Romanorum præsidium contra Alemannos, quod posterior ætas & Christiana religio in sacrum vertit templum. Fuisse enim Romanos in ijs locis primum arguit lapis intrinsecus in muro insertus hac inscriptione. IN DH. APOLLINI GRANNO BAIENIVS VICTOR ET BAIENIVS VICTORINVS FILII EIVS EX IVS-SV SIGNVM CVM BASE. deinde numismata, quæ inter arandum ab agricolis eruuntur, & quod ipsius templi structura, mirandam quædam vetustatem referat. Nam foris per muri gyrum sunt ad ducentos fermè lapides excisi, variarum imaginum, miri operis & ethnicæ antiquitatis indices. Sunt regū, reginarū, virorū, mulierū, centaurorū effigies. Autum varia genera, aquila, pellicani, grues, ciconia, cygni, struthiones, auritæ propendulis & longè patentibus auribus. Basilisci, galli, gallina & alia mibi prosus ignota animalia, leones, tauri, cervi, canes venatici, apri, pardii, pantheræ, porci, simiæ, leporis, hirci, feles, asini. Mōstra marina, Syrenes, pisces, cācri, araneæ, testudines. Præterea labyrinthi, rōse, lilia, flores, & alia multa. Si orthodoxa fides tū fuisset huic populo predicata, haud dubie aliquid Christiani operis, de acminica passione aut sacris Historijs incidissent: nunc cum nihil harum rerū cernatur, coniicio ante plantaram ijs locis fidem, non Germanos sed Romanos, id adifici struxisse, & populares mei ab pagani, ita Ethnico appellant, extricium prædicat. Arx, quæ flumini imminet, posterius adificata fuit. Hic mihi natale solum. Huic debeo initium vitæ. Regionem ipsam nunc Suevi tenent, quæ quodam fuit Rhetorum: pene enim vniuersam Rhetiam Suevi occupant. Ad eiusdem Brentij ripam iacet Gundelingiacū, oppidum Palatinorum comitum, & iuxta est Achæbrunnum cœnobium, ubi in Danubium egreditur Brentius. Hinc Danubius mœnia Laugingiaci allabitur, in qua vrbe natus fuit Albertus Magnus philosophorum primus. Cernuntur ibi multæ Romanæ antiquitates. Situ est ameno & in agro frumenti feracissimo. Pone ad ripam Danubij est Dillingiacū, Augūstæsis antistitis sedes, infra quā Egueyda ac Gleda Danubium intrant. Inde aliud oppidū alluit Hochstadiū dicitur, sub quo Zusimus amnis accedit. Hinc est VVerdea Sueuica vrbs imperialis, sic appellata, quod instar Insula inter Bernicum & Danubium posita sit: Germani namque eiusmodi loca insulasque inter amnes, sua lingua VVerdas, aliquando etiam Angias vocant. Bernicus hic vndas suas in Istrum emittit: ad dextram ripam Sunteria & Egybus accurrrunt. Lycus vero infra VVerdeam ad decem millia passus sub Rhayno oppido Vindelicæ, quod Georgij Tanstetter Collimicij insignis Mathematici nativitas nobilitavit, in Danubium incidit. In cuius opposito vicius est semidirutæ habens arcem, Lechsigmūdt, Ptolomeus Lycoftocavocat, id est os lyci, nā Germani (quod propter antiquitatis studiosos refero) ea loca quæ ad riuarum aut fluminum exitus iacent, Gmundt vocitant: id vocabulum nostrate lingua os vel ostium significat. Sic est Vkeremund in Marchia, ubi Vkeria in Oderam exit. Tangermund in Marchia Brandenburgensis, Trauamunda Holsatiae, Varnamunda Mechelburgensis, Gemunda Francica, ubi Sala in Menum transit. Gemund in Cattis, ubi Fulda in Vrsurgim effunditur, Gemunda Sueuica, ubi riui egrediuntur in Remisum, Niceri Gemunda, ubi Nicri egressiones, Abgmundt, ubi Rota in Leynam effluit, Norica Gemund, ubi Trauna ē lacu exit, in quam vndas suas effuderit, sic est Lechsigmund ostium Lyci: nā omnes vrbes atque loca, quæ composita aut simplici voce Gmund vocantur, ad fluviorum seu riuarorum ostia sita sunt, Græce in Stoma definunt. Sic est Lycoftoma & mox in Danubij ostijs Naracystoma, Calostoma, Pseudostoma, & iuxta Strabonem lib. 7. Hicrostomum. Ibi est Suevia finis & Boiarie, quæ Græcis & Latinis Vindelicia fuit dicta, initium Neuburgum Palatinorum comitum, primum occurrit Danubio descendentibus, & post illud Angdstadum Boioarie principum, literarum Gymnasio celebratissimum, ubi Suter fluentem cadit in Danubium. Inferius Parrhus seu Barius, qui Sümontorium, hodie vicius atque templum est sacratarum feminarum, Hochenvard vulgo dicitur, præfluit, Danubio infertur, & Thrus, iuus a Pfaffen homo, descendens. Ibi iuxta Danubium sunt Voccoburgum, Pferingum, Neo-stadum, quod & Salingo-stadū abusiva, ubi Absus sive Abis fluius in Danubium currit. Hæc vrbs nobis virum semper dignum memoria peperit D. Iohannem Auentinum, qui multis annis summam operam historiarum studio, in primis illustrandæ Germaniæ impedit, veteres authores diligenter cōquisuit, recentiores adhibuit, omnes studiose excusit, quædā regiones maximè Boioariæ suā perlustrauit. Vetus a monumēta inspexit; nec dubito si hunc virum diutius nobis superi permisissent, magnam nos veteris Germaniæ auctorarum rerum & veneranda antiquitatis lucem, hoc authore habituros, sed